

[Прыёмнае] карысным

У ЗАМЕЖЖА, ДА МОРА, НА ЗАРОБКІ...

Падпрацоўка... Напэўна, гэтае слова вядома многім студэнтам. Пасля пар нехта з іх бяжыць у кавярню на месца барыста або афіцыянта, хтосьці працуе кансультантам у краме... Але ёсць і тыя, хто, як той кажаў, простых шляхоў (вакансія па месцы вучобы, у родным горадзе) не шукаюць. Як, напрыклад, мае суразмоўніцы, якія вырашылі знайсці часовую работу за мяжой. Дзяўчаты падзяліліся з «Чырвонкай. Чырвонай зменаю» тым, што імі рухала, чаго яны дамагліся і якія высновы ў выніку зрабілі для сябе па выніках паездкі.

Студэнтка трэцяга курса факультэта міжкультурных камунікацый МДЛУ Яўгенія ГРАК нават не разглядала варыянт падпрацоўкі ў Мінску:

— Я вывучаю тры замежныя мовы, адна з якіх — італьянская. Хацелася палепшыць свой узровень валодання ёй, а найбольш эфектыўны спосаб гэта зрабіць — акунуцца ў асяроддзе носьбітаў. Мяне ўвогуле вельмі цікавіць Італія, таму было імкненне пабыць там не як турыст, а паглядзець на яе жыццё знутры. Да таго ж, гэта паездка, акрамя работы, давала магчымасць правесці два месяцы на моры, палепшыць здароўе.

Уладкоўвалася я з дапамогай расійскага агенцтва, бо ў нашых супрацоўніцтва з Італіяй не вельмі развітае. Дарэчы, я была першай беларускай, якую адпраўлялі туды на работу. Агенцтва працуе такім чынам: ты плаціш за афармленне дакументаў, дарогу туды і назад, а яно гарантуе візу, харчаванне і пражыванне. На гэтую авантуру рашылася адна, бо лічу, што менавіта ў такіх падарожжы лепш ехаць без кампаніі. Тады ты разлічываш толькі на сябе, маеш шанец сябе выправаваць.

Я трапіла ў невялічкі гатэль. Ён размяшчаўся каля горада Атранта, што на поўдні Італіі. Працавала афіцыянтам і барменам, але з-за таго, што штат работнікаў быў не вельмі вялікі, у мае абавязкі ўваходзіла яшчэ і абслугоўванне гасцей, прыём і дастаўка заказаў. Прымала іх і ў бары, рабіла каву. Часам мыла посуд, прыбірала ў рэстаране. Звычайна працавала ранкам і ўвечары, таму ўвесь дзень быў вольны і была магчымасць з'ездзіць у горад, паляжаць на пляжы, адпачыць.

Кіраўніцтва было такое, што лепшага нельга сабе ўявіць! Гатэль належаў дружнай і прыязнай сям'і. Я ведала кожнага з іх, падтрымлівала цёплыя стасункі, і нават зараз

Падчас работы Яўгенія (крайняя злева) падцягнула італьянскую мову.

Як відаць, нашым гераіням пашчасціла з падпрацоўкай у замежжы, яны засталіся задаволеныя паездкамі. Тым жа, хто толькі збіраецца паўтарыць іх шлях, будзе карыснай наступная інфармацыя. Пры падрыхтоўцы да вандроўкі трэба абавязкова захоўваць асноўныя правілы (абіраючыся на інфармацыю, размешчаную на сайце <https://konsalt.by/>):

1. Пераканайцеся, што кампанія насамерэч існуе: звярніце ўвагу на юрыдычны адрас і рэгістрацыйны нумар. Па гэтых звестках любую фірму можна знайсці на сайце Міністэрства юстыцыі нашай краіны. Праверце, ці актуальныя тэлефоны для сувязі, якія размешчаны на сайце кампаніі.

2. Звярніце ўвагу на ліцэнзію. У СНД усе агенцтвы па працаўладкаванні грамадзян за мяжой абавязаны яе атрымаць. У Беларусі такі дазвол дае Міністэрства ўнутраных спраў. Ліцэнзія выдаецца на садзейнічанне ў працаўладкаванні па канкрэтных спецыяльнасцях у пэўных краінах. Пералік такіх фірмаў ёсць на сайце Міністэрства працы і сацыяльнай абароны.

3. Выбрыце агенцтва, якое аказвае паслугі па дагаворы. Вы складаеце яго з фірмай на аказанне пасрэдных паслуг па пошуку работы за мяжой. У ім пералічаныя правы і абавязкі бакоў і прыблізныя палажэнні будучага працоўнага пагаднення. Пасрэдніцкі кантракт адрозніваецца ад працоўнага тым, што першы заключаецца з агенцтвам, а другі — з наймальнікам. Да таго, як паедзеце на работу за мяжу, фірма ў Беларусі адсылае ваш працоўны дагавор з працадаўцам у дэпартамент па грамадзянстве і міграцыі Міністэрства ўнутраных спраў.

мы з імі на сувязі. Звальняцца было цяжка. Мой бос, яго жонка і дзеці вельмі сумавалі і плакалі разам са мною.

Наконт заробку... Атрымала прыкладна столькі ж, колькі ўклала ў паездку. Але я вярнулася дадому з бясплатным вопытам і з вялікім багажом прыемных эмоцый... Вельмі добра падцягнула італьянскую мову. Акрамя таго, выйшла з зоны камфорту, бо да гэтай вандроўкі была сапраўдным дзіцем, якое прызвычалася, што ўсё за яго робяць бацькі. А там я была сама за сябе. Ці паехала б яшчэ раз? Так, так і яшчэ мільён разоў так!

Студэнтка чацвёртага курса факультэта міжнародных эканамічных адносін БДЭУ Вольга ЛАЗАРЧЫК папросту натрапіла на аб'яву кампаніі, якая прапаноўвала работу за мяжой. Персанал быў патрэбны па розных кірунках: шукалі барменаў, афіцыянтаў, пакаёвак, аніматараў, адміністратараў...

Вольга расказвае: — Пачала наводзіць даведкі, фірма аказалася надзейнай. Паразмаўляўшы з бацькамі, рашылася. Разам з сяброўкай спыніліся на Балгарыі, бо хацелася быць бліжэй да мора.

Калі мы прыехалі на месца ў курортны комплекс, нас засялілі ў бунгала, якое было ў страшэнна дрэнным стане. Настолькі, што хацелася дадому вяртацца, але мы

спрачаліся, настойвалі, і праз пару дзён нас перасялілі ў адмысловы будынак для персаналу.

Звычайна працавалі з ранку да чатырох гадзін вечара: рыхтавалі залу для адпачывальнікаў, сервіравалі сталы, потым суправаджалі па-астаяльчаў, арыентавалі іх у памяшканнях. Нязвычайна да працы было вельмі цяжка, яны амаль плакалі ад стомы. Мне было прасцей, бо я імкнуся зарабляць для сябе нейкія грошы з 14 гадоў. Для тых, хто хацеў атрымаць больш, такая магчымасць давалася. Пасля выканання сваіх непасрэдных абавязкаў, увечары, можна было яшчэ шчыраваць, напрыклад, афіцыянтам. Я аднойчы паспрабавала дадаткова папрацаваць на кухні. Спадабалася не вельмі, таму вырашыла пакінуць больш часу на адпачынак.

Але не ўсё было гладка, часам у калектыве ўзніклі канфлікты. Звычайна не ладзілі з пастаяннымі работнікамі рэстарана, мясцовымі жыхарамі. Але кіраўнік спраў заўсёды быў за нас і падтрымліваў у спрэчных моманты. Усе недахопы кампенсаваліся тым, што мы

[Новыя] старты

БРСМ ЗАПУСКАЕ ПРАЕКТ «#МОЯПЕРВАЯ10»

Яго мэта — стымуляванне школьнай моладзі да атрымання ведаў, прапаганда дзесяцібальнай сістэмы ацэнкі ведаў у навучэнцаў, распрацоўка і ўкараненне новых формаў работы з моладдзю.

Удзел у праекце могуць прымаць навучэнцы 8—11 класаў сярэдніх школ, якія ў перыяд правядзення акцыі атрымалі па адным са школьных прадметаў адзнаку 10 балаў, а таксама навучэнцы 9 і 11 класаў, якія па выніках заканчэння 2020/2021 навучальнага года маюць сярэдні бал атэстата 10.

Праект будзе рэалізоўвацца ў пачатку кожнай вучэбнай чвэрці, а таксама на працягу тыдня пасля ўручэння атэстатаў у 9 і 11 класах: першая чвэрць — з 1 да 10 верасня, другая чвэрць — з 9 да 14 лістапада, трэцяя чвэрць — з 11 да 16 студзеня 2021 года, чацвёртая чвэрць — з 5 да 10 красавіка 2021 года.

Удзельнікі неабходна апублікаваць сэлфі са старонкай дзённіка, дзе прастаўлена адзнака 10 (альбо з атэстатам па выніках заканчэння 2020/2021 навучальнага года) ва ўласных сацыяльных сетках з хэштэгам #мояпервая10. Па выніках правядзення кожнага з этапаў праекта ўсе ўдзельнікі атрымаюць у падарунак сувеніры прамабокс ад Саюза моладзі асабіста ў рукі альбо на хатні адрас.

Як дадалі ў ЦК БРСМ, маладзёжны праект «#МояПервая10» — гэта ініцыятыва Гомельскай абласной арганізацыі, якая была падтрымана на рэспубліканскім узроўні.

Сяргей РАСОЛЬКА.

[Полас] замежжа

«ШТО ЗАРАЗ АДБЫВАЕЦЦА Ў ВАС?»

Да моладзі нашай краіны звярнуўся ансамбль «Косаўскія півоні», сабраны з 15 гарадоў і вёсак «сэрца Сербіі» — Косава і Метохіі, «вашы браты і сёстры, славяне, вашы векавыя сябры — сербы! Нядаўна некаторыя з нас скончылі ўніверсітэт, некаторыя заканчваюць вучобу. Мы вашы равеснікі».

Звяртаючыся і аналізуючы ўласную гісторыю, маладыя сербы з болем назіраюць тое, што адбываецца зараз у Беларусі.

«У сённяшнім спахывецкім свеце ўсё больш хочацца ўвесь час мяняць і партнёраў, і вопратку, і машыны... Але Радзіма ж адна! Яна адзіная!»

Маладыя сербы ў лісце да сваіх беларускіх равеснікаў згадваюць не толькі палітычныя падзеі апошняга часу.

«Чаму вы не бачыце, што ваш Прэзідэнт як дасведчаны лідар падчас «каронны» не дазволіў поўную ізаляцыю чалавека ад чалавека, глыбока паважаючы тое, што ў менталітэце ўсіх славян закладзена — змагацца разам. Увесь свет глядзеў на вас і паважаў вас за гэта...»

Хіба вы не зразумелі, што многія з нас глядзяць на Беларусь з павагай за тое, што вы знаходзілі ў сабе сілы дзесяцігоддзямі даглядаць сваю краіну, перамагаць на сусветных спаборніцтвах, адстойваць свае годнасць і суверэнітэт?»

Напрыканцы ліста сербскія равеснікі звяртаюцца да маладых беларусаў у спадзяванні, што тыя ўсё зразумеюць. «Зразумеюць, што трэба захоўваць адзінства народа, веры і дзяржавы, каб быць незалежнай, свабоднай, цудоўнай краінай.

Абдымаем вас, нашы дарагія сябры. З любоўю, верай і надзеяй з «сэрца Сербіі» — Косава і Метохіі!»

Самай цікавай забавай для Вольгі было скаканне са скал у мора.

